

eul_wid: fsm-bm

Δημοσθένης ὁ Ἀθηναῖος · Demosthenes of Athens

To Boeotus-the Name

πρὸς Βοιωτὸν περὶ τοῦ ὀνόματος

Period: Κλασική Classical

Dialect: Ἀττική Attic

Domain: Ῥητορική Oratory

Format: Λόγος Oration

- Or39 1 Οὐδεμιᾶ φιλοπραγμοσύνη μὰ τοὺς θεοὺς, ὧ ἄνδρες δικασταί, τὴν δίκην ταύτην ἔλαχον Βοιωτῶ, οὐδ' ἡγνόουν ὅτι πολλοῖς ἄτοπον δόξει τὸ δίκην ἐμὲ λαγχάνειν, εἴ τις ἐμοὶ ταῦτ' ὄνομ' οἶεται δεῖν ἔχειν· ἀλλ' ἀναγκαῖον ἦν ἐκ τῶν συμβησομένων, εἰ μὴ τοῦτο διορθώσομαι, ἐν ὑμῖν κριθῆναι. εἰ μὲν οὖν ἑτέρου τινὸς οὗτος ἔφη πατὴρ εἶναι καὶ μὴ τοῦ ἐμοῦ, περιέργως ἂν εἰκότως ἐδόκουν εἶναι φροντίζων ὃ τι βούλεται καλεῖν οὗτος ἑαυτόν. ^[5]
- Or39 2 νῦν δὲ λαχὼν δίκην τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ μεθ' ἑαυτοῦ κατασκευάσας ἐργαστήριον συκοφαντῶν, Μνησικλέα τε, ὃν ἴσως γινώσκετε πάντες, καὶ Μενεκλέα τὸν τὴν Νῖνον ἐλόντ' ἐκεῖνον, καὶ τοιούτους τινάς, ἐδικάζεθ' υἱὸς εἶναι φάσκων ἐκ τῆς Παμφίλου θυγατρὸς καὶ δεινὰ πάσχειν καὶ τῆς πατρίδος ἀποστερεῖσθαι. ^[5]
- Or39 3 ὁ πατὴρ δέ (πᾶσα γὰρ εἰρήσεται ἡ ἀλήθει', ὧ ἄνδρες δικασταί) ἅμα μὲν φοβούμενος εἰς δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις, οἷ' ὑπὸ πολιτευομένου, ἐτέρωθί που λελυπημένος ἐνταυθοῖ ἀπαντήσκειν αὐτῷ, ἅμα δ' ἐξαπατηθεὶς ὑπὸ τῆς τουτουὶ μητρὸς, ὁμοσάσης αὐτῆς ἢ μήν, ἐὰν ὅρκον αὐτῇ διδῶ περὶ τούτων, μὴ ὁμείσθαι, τούτων δὲ πραχθέντων οὐδὲν ἔτ' ἔσεσθαι αὐτοῖς, καὶ μεσεγγυησαμένης ἀργύριον, ἐπὶ τούτοις δίδωσι τὸν ὅρκον. ^[5]
- Or39 4 ἡ δὲ δεξαμένη, οὐ μόνον τοῦτον, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀδελφὸν τὸν ἕτερον πρὸς τούτῳ κατωμόσατ' ἐκ τοῦ πατρὸς εἶναι τοῦ ἐμοῦ. ὥς δὲ τοῦτ' ἐποίησεν, εἰσάγειν εἰς τοὺς φράτερας ἦν ἀνάγκη τούτους καὶ λόγος οὐδεὶς ὑπελείπετο. εἰσήγαγεν, ἐποίησατο, ἵνα τὰν μέσῳ συντέμω, ἐγγράφει τοῖς Ἀπατουρίοις τουτονὶ μὲν Βοιωτὸν εἰς τοὺς φράτερας, τὸν δ' ἕτερον Πάμφιλον· Μαντίθεος δ' ἐνεγεγράμμην ἐγώ. συμβάσης δὲ τῷ πατρὶ τῆς τελευτῆς πρὶν τὰς εἰς τοὺς δημότας ἐγγραφὰς γενέσθαι, ἐλθὼν εἰς τοὺς δημότας οὐτοσί ἀντὶ Βοιωτοῦ Μαντίθεον ἐνέγραψεν ἑαυτόν. ^[5]
- Or39 5 τοῦτο δ' ὅσα βλάπτει ποιῶν πρῶτον μὲν ἐμέ, εἴτα δὲ καὶ ὑμᾶς, ἐγὼ διδάξω, ἐπειδὴν ὧν λέγω παράσχωμαι μάρτυρας. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὃν μὲν τοίνυν τρόπον ἡμᾶς ἐνέγραψεν ὁ πατήρ, ἀκηκόατε τῶν μαρτύρων· ὅτι δ' οὐκ οἰομένου τούτου δεῖν ἐμμένειν, δικαίως καὶ ἀναγκαίως ἔλαχον τὴν δίκην, τοῦτ' ἤδη δείξω. ^[5]
- Or39 6 ἐγὼ γὰρ οὐχ οὕτω δήπου σκαιὸς εἰμ' ἄνθρωπος οὐδ' ἀλόγιστος, ὥστε τῶν μὲν πατρώων, ἃ πάντ' ἐμὰ ἐγίγνετο, ἐπειδὴ περ ἐποίησατο τούτους ὁ πατήρ, συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νείμασθαι μέρος καὶ στέργειν ἐπὶ τούτῳ, περὶ δ' ὀνόματος ζυγομαχεῖν, εἰ μὴ τὸ μὲν ἡμᾶς μεταθέσθαι μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν, τὸ δὲ ταῦτ' ἔχειν τοῦτον ἡμῖν ὄνομα διὰ

πόλλ' ἀδύνατον ἦν. Πρῶτον μὲν γάρ, εἰ δεῖ τὰ κοινὰ τῶν ιδίων εἰπεῖν πρότερον, τίν' ἡμῖν ἡ πόλις ἐπιτάξει τρόπον, ἂν τι δέῃ ποιεῖν; οἴσουσι νῆ Δί' οἱ φυλέται τὸν αὐτὸν τρόπον ὄνπερ καὶ τοὺς ἄλλους. ^[10]

Or39 7 οὐκοῦν Μαντίθειον Μαντίου Θορίκιον οἴσουσιν, ἐὰν χορηγὸν ἢ γυμνασίαρχον ἢ ἐστιάτορ' ἢ ἐὰν τι τῶν ἄλλων φέρωσιν. τῷ δῆλον οὖν ἔσται πότερον σὲ φέρουσιν ἢ ἐμέ; σὺ μὲν γὰρ φήσεις ἐμέ, ἐγὼ δὲ σέ. ^[5]

Or39 8 καὶ δὴ καλεῖ μετὰ τοῦθ' ὁ ἄρχων ἢ πρὸς ὄντιν' ἂν ἦ ἡ δίκη. οὐχ ὑπακούομεν, οὐ λητουργοῦμεν. πότερος ταῖς ἐκ τῶν νόμων ἔσται ζημίαις ἔνοχος; τίνα δ' οἱ στρατηγοὶ τρόπον ἐγγράψουσιν, ἂν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν, ἢ ἂν τριήραρχον καθιστῶσιν; ἢ ἂν στρατεία τις ἦ, τῷ δῆλον ἔσται πότερός ἐσθ' ὁ κατεileγμένος; τί δ', ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λητουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεύς, ἀθλοθέται, τί σημεῖον ἔσται πότερον καθιστᾶσιν; προσπαραγράψουσι νῆ Δία τὸν ἐκ Πλαγγόνος, ἂν σὲ ἐγγράφωσιν, ἂν δ' ἐμέ, τῆς ἐμῆς μητρὸς τοῦνομα. ^[5]

Or39 9 καὶ τίς ἤκουσε πώποτε, ἢ κατὰ ποῖον νόμον προσπαραγράφοιτ' ἂν τοῦτο τὸ παράγραμμα ἢ ἄλλο τι πλὴν ὁ πατήρ καὶ ὁ δῆμος; ὧν ὄντων ἀμφοῖν τῶν αὐτῶν πολλὴ ταραχὴ συμβαίνει. ^[5]

Or39 10 φέρε, εἰ δὲ κριτὴς καλοῖτο Μαντίθεος Μαντίου Θορίκιος, τί ἂν ποιοῖμεν; ἢ βαδίζοιμεν ἂν ἄμφω; τῷ γὰρ ἔσται δῆλον πότερον σὲ κέκληκεν ἢ ἐμέ; πρὸς Διός, ἂν δ' ἀρχὴν ἡντινοῦν ἢ πόλις κληροῖ, οἷον βουλῆς, θεσμοθέτου, τῶν ἄλλων, τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἡμῶν ἔσται; πλὴν εἰ σημεῖον, ὥσπερ <ἂν> ἄλλω τινί, τῷ χαλκίῳ προσέσται· καὶ οὐδὲ τοῦθ' ὁποτέρου ἐστὶν οἱ πολλοὶ γινώσκονται. οὐκοῦν ὁ μὲν ἑαυτόν, ἐγὼ δ' ἑμαυτὸν φήσω τὸν εἰληχότ' εἶναι. ^[5]

Or39 11 λοιπὸν εἰς τὸ δικαστήριον [ἡμᾶς] εἰσιέναι. οὐκοῦν ἐφ' ἐκάστῳ τούτων δικαστήριον ἡμῖν ἡ πόλις καθιεῖ, καὶ τοῦ μὲν κοινοῦ καὶ ἴσου, τοῦ τὸν λαχόντ' ἄρχειν, ἀποστερησόμεθα, ἀλλήλους δὲ πλυνοῦμεν, καὶ ὁ τῷ λόγῳ κρατήσας ἄρξει. καὶ πότερ' ἂν βελτίους εἶημεν τῶν ὑπαρχουσῶν δυσκολιῶν ἀπαλλαττόμενοι, ἢ καινὰς ἔχθρας καὶ βλασφημίας ποιοῦμενοι; ἅς πᾶς' ἀνάγκη συμβαίνειν, ὅταν ἀρχῆς ἢ τινος ἄλλου πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς ἀμφισβητῶμεν. ^[5]

Or39 12 τί δ', ἂν ἄρα (δεῖ γὰρ ἅπαντα [ἡμᾶς] ἐξετάσαι) ἄτερος ἡμῶν πείσας τὸν ἕτερον, ἐὰν λάχη, παραδοῦναι αὐτῷ τὴν ἀρχήν, οὕτω κληρῶται, τὸ δυοῖν πινακίον τὸν ἕνα κληροῦσθαι τί ἄλλ' ἐστίν; εἴτ' ἐφ' ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει, τοῦθ' ἡμῖν ἀδεῶς ἐξέσται πράττειν; πάνυ γε· οὐ γὰρ ἂν αὐτὸ ποιήσαιμεν. οἶδα κἀγώ, τὸ γοῦν κατ' ἐμέ· ἀλλ' οὐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλόν, ἐξδὸν μὴ. Εἶεν. ^[5]

Or39 13 ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἡ πόλις βλάπτεται· ἐγὼ δ' ἰδίᾳ τί; θεάσασθ' ἡλίκᾳ, καὶ σκοπεῖτ' ἂν τι δοκῶ λέγειν· πολὺ γὰρ χαλεπώτερα τοῦθ' ὧν ἀκηκόατ' ἐστίν. ὁρᾶτε μὲν γὰρ ἅπαντες αὐτὸν χρώμενον, ἕως μὲν ἔζη, Μενεκλεῖ καὶ τοῖς περὶ ἐκεῖνον ἀνθρώποις, νῦν δ' ἐτέροις ἐκείνου βελτίοισιν οὐδέν, καὶ τὰ τοιαῦτ' ἐζηλωκότα καὶ δεινὸν δοκεῖν εἶναι βουλόμενον· καὶ νῆ Δί' ἴσως ἔστιν. ^[5]

Or39 14 ἂν οὖν προϊόντος τοῦ χρόνου τῶν αὐτῶν τι ποιεῖν τούτοις ἐπιχειρῇ (ἔστι δὲ ταῦτα γραφαί, φάσεις, ἐνδείξεις, ἀπαγωγαί), εἴτ' ἐπὶ τούτων τινί (πολλὰ γὰρ ἐστὶ τάνθρώπινα, καὶ τοὺς πάνυ δεινοὺς ἐκάστοτε, ὅταν πλεονάζωσιν, ἐπίστασθ' ὑμεῖς κοσμίους ποιεῖν) ὄφλη τῷ δημοσίῳ, τί μᾶλλον οὗτος ἐγγεγραμμένος ἔσται ἐμοῦ; ὅτι νῆ Δί' εἴσονται πάντες πότερός ποτ' ὦφλεν. ^[5]

Or39 15 καλῶς. ἂν δέ, ὁ τυχὸν γένοιτ' ἂν, χρόνος διέλθῃ καὶ μὴ ἐκτεισθῇ τὸ ὄφλημα, τί μᾶλλον οἱ τούτου παῖδες ἔσονται τῶν ἐμῶν ἐγγεγραμμένοι, ὅταν τοῦνομα καὶ ὁ πατήρ καὶ ἡ φυλὴ καὶ πάντ' ἢ ταῦτά; τί δ', εἴ τις δίκην ἐξούλης αὐτῷ λαχὼν μηδὲν ἐμοὶ φαίῃ πρὸς αὐτὸν εἶναι, κυρίαν δὲ ποιησάμενος ἐγγράψαι, τί μᾶλλον ἂν εἴῃ τοῦτον ἢ ἐμ' ἐγγεγραφῶς; τί δ', εἴ τινος εἰσφορὰς μὴ θείῃ; τίδ', εἴ τις ἄλλη περὶ τοῦνομα γίγνοιτ' ἢ λῆξις δίκης ἢ δόξ' ὅλως ἀηδής; τίς εἴσεται τῶν πολλῶν πότερός ποθ' οὗτός ἐστιν, δυοῖν Μαντιθέοιν ταῦτοῦ πατρὸς ὄντοιν; φέρε,

εἰ δὲ δίκην ἀστρατείας φεύγοι, χορεύοι δ' ὅταν στρατεύεσθαι δέῃ; καὶ γὰρ νῦν, ὅτ' εἰς Ταμύνας παρῆλθον οἱ ἄλλοι, ἐνθάδε τοὺς Χοᾶς ἄγων ἀπελείφθη καὶ τοῖς Διονυσίοις καταμείνας ἐχόρευεν, ὡς ἅπαντες ἑωρᾶθ' οἱ ἐπιδημοῦντες. ^[5]

Or39 17 ἀπελθόντων δ' ἐξ Εὐβοίας τῶν στρατιωτῶν λιποταξίου προσεκλήθη, κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς φυλῆς ἠναγκαζόμεν κατὰ τὸν νόματός τοῦ ἑαυτοῦ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν· καὶ εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικαστηρίοις, εἰσῆγον ἂν δηλον ὅτι. ταῦτα δ' εἰ μὴ σεσημασμένων ἤδη συνέβη τῶν ἐχίνων, κἂν μάρτυρας ὑμῖν παρεσχόμεν. ^[5]

Or39 18 εἶεν. εἰ δὲ ξενίας προσκληθείη; πολλοῖς δὲ προσκρούει, καὶ ὃν ἠναγκάσθη τρόπον ὁ πατήρ ποιήσασθαι αὐτόν, οὐ λέληθεν. ὑμεῖς δ', ὅτε μὲν τοῦτον οὐκ ἐποιεῖθ' ὁ πατήρ, τὴν μητέρ' ἀληθῆ λέγειν ἠγείσθ' αὐτοῦ· ἐπειδὴ δ' οὕτως γεγενηὶς οὗτος ὀχληρὸς ἦ, πάλιν ὑμῖν ποτὲ δόξει 'κεῖνος ἀληθῆ λέγειν. τί δ', εἰ ψευδομαρτυρίων ἀλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν, ἐρήμην ἐάσειεν τελεσθῆναι τὴν δίκην; ἄρα γε μικρὰν ἠγείσθε βλάβην, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἐν κοινωνίᾳ τὸν ἅπαντα βίον τῆς τούτου δόξης καὶ τῶν ἔργων εἶναι; Ὅτι τοίνυν οὐδ' ἂν διεξελήλυθ' ὑμῖν μάτην φοβοῦμαι, θεωρήσατε. ^[10]

Or39 19 οὗτος γὰρ ἤδη καὶ γραφάς τινας, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, πέφευγεν, ἐφ' αἷς οὐδὲν αἴτιος ὦν ἐγὼ συνδιαβάλλομαι, καὶ τῆς ἀρχῆς ἡμφεσβήτει, ἣν ὑμεῖς ἔμ' ἐχειροτονήσατε, καὶ πολλὰ καὶ δυσχερῆ διὰ τοῦνομα συμβέβηκεν ἡμῖν, ὧν, ἴν' εἰδῆτε, ἐκάστων μάρτυρας ὑμῖν παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Ὁρᾷτ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὰ συμβαίνοντα, καὶ τὴν ἀηδίαν τὴν ἐκ τοῦ πράγματος. ^[5]

Or39 20 εἰ τοίνυν μηδὲν ἀηδὲς ἦν ἐκ τούτων, μηδ' ὅλως ἀδύνατον ταῦτόν ἔχειν ὄνομ' ἡμῖν συνέβαινεν, οὐ δῆπου τοῦτον μὲν δίκαιον τὸ μέρος τῶν [ἐμῶν] χρημάτων ἔχειν κατὰ τὴν ποίησιν, ἣν ὁ πατήρ αὐτόν ἀναγκασθεὶς ἐποίησατο, ἐμὲ δ' ἀφαιρεθῆναι τοῦνομα, ὃ βουλόμενος καὶ οὐδ' ὑφ' ἐνὸς βιασθεὶς ἔθετο. οὐκ ἔγωγ' ἠγοῦμαι. ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅτι οὐ μόνον εἰς τοὺς φράτερας οὕτως, ὡς μεμαρτύρηται, ὁ πατήρ τὴν ἐγγραφὴν ἐποίησατο, ἀλλὰ καὶ τὴν δεκάτην ἐμοὶ ποιῶν τοῦνομα τοῦτ' ἔθετο, λαβέ μοι καὶ ταύτην τὴν μαρτυρίαν. ΜΑΡΤΥΡΙΑ. Ἀκούετ', ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι ἐγὼ μὲν εἰμ' ἐπὶ τὸν νόματός τούτου πάντα τὸν χρόνον, τουτονὶ δὲ Βοιωτὸν εἰς τοὺς φράτερας, ἡνίκ' ἠναγκάσθη, ἐνέγραψεν ὁ πατήρ. ^[10]

Or39 21 ἡδέως τοίνυν ἐροίμην ἂν αὐτόν ἐναντίον ὑμῶν· εἰ μὴ ἐτελεύτησεν ὁ πατήρ, τί ἂν ποτ' ἐποίεις πρὸς τοῖς δημόταις; οὐκ ἂν εἷας σεαυτὸν ἐγγράφειν Βοιωτόν; ἀλλ' ἄτοπον δίκην μὲν λαγχάνειν τούτου, κωλύειν δὲ πάλιν. καὶ μὴν εἴ γ' εἷας αὐτόν, ἐνέγραψεν ἂν ς' εἰς τοὺς δημότας, ὅπερ εἰς τοὺς φράτερας. οὐκοῦν δεινόν, ὧ γῆ καὶ θεοί, φάσκειν μὲν ἐκεῖνον αὐτοῦ πατέρ' εἶναι, τολμᾶν δ' ἄκυρα ποιεῖν ἀκεῖνος ἔπραξεν ζῶν. Ἐτόλμα τοίνυν πρὸς τῷ διαιτητῇ πρᾶγμ' ἀναιδέστατον λέγειν, ὡς ὁ πατήρ αὐτοῦ δεκάτην ἐποίησεν ὥσπερ ἐμοῦ καὶ τοῦνομα τοῦτ' ἔθετ' αὐτῷ, καὶ μάρτυράς τινας παρείχετο, οἷς ἐκεῖνος οὐδεπώποτ' ὥφθη χρώμενος. ^[10]

Or39 22 ἐγὼ δ' οὐδέν' ὑμῶν ἀγνοεῖν οἶομαι, ὅτι οὗτ' ἂν ἐποίησε δεκάτην οὐδεὶς παιδίου μὴ νομίζων αὐτοῦ δικαίως εἶναι, οὔτε ποιήσας καὶ στέρξας, ὡς ἂν υἱόν τις στέρξαι, πάλιν ἔξαρνος ἐτόλμησε γενέσθαι. ^[5]

Or39 23 οὐδὲ γὰρ εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθεν τῇ τούτων, τούτους ἂν ἐμίσει, νομίζων αὐτοῦ εἶναι· πολὺ γὰρ μᾶλλον εἰώθασιν, ὧν ἂν ἑαυτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ γυνή, διὰ τοὺς παῖδας καταλλάττεσθαι ἢ δι' ἂν ἀδικηθῶσιν ὑφ' αὐτῶν, τοὺς κοινούς παῖδας πρὸς μισεῖν. οὐ τοίνυν ἐκ τούτων ἔστιν ἰδεῖν μόνον ὅτι ψεύσεται, ταῦτ' ἂν λέγῃ, ἀλλὰ πρὶν ἡμέτερος φάσκειν συγγενὴς εἶναι, εἰς Ἱπποθωντίδ' ἐφοίτα φυλὴν εἰς παῖδας χορεύσων. ^[5]

Or39 24 καίτοι τίς ἂν ὑμῶν οἶεται τὴν μητέρα πέμψαι τοῦτον εἰς ταύτην τὴν φυλὴν, δεινὰ μὲν, ὡς φησιν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς πεπονθυῖαν, δεκάτην δ' εἰδυῖαν πεποιηκότ' ἐκεῖνον καὶ πάλιν ἔξαρνον

ὄντα; ἐγὼ μὲν οὐδέν' ἂν οἶμαι. εἰς γὰρ τὴν Ἀκαμαντίδ' ὁμοίως ἐξῆν σοι φοιτᾶν, καὶ ἐφαίνεται' ἂν οὖς' ἀκόλουθος ἢ φυλὴ τῇ θέσει τοῦνόματος. ὥς τοίνυν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, τούτων μάρτυρας ὑμῖν τοὺς συμφοιτῶντας καὶ τοὺς εἰδότας παρέξομαι. ΜΑΡΤΥΡΕΣ. Οὕτω τοίνυν φανερώς παρὰ τὸν τῆς αὐτοῦ μητρὸς ὄρκον καὶ τὴν τοῦ δόντος ἐκείνη τὸν ὄρκον εὐήθειαν πατρὸς τετυχηκώς καὶ ἂνθ' Ἱπποθωντίδος ἐν Ἀκαμαντίδι φυλῇ γεγονώς, οὐκ ἀγαπᾷ Βοιωτὸς οὐτοσί, ἀλλὰ καὶ δίκας ἐμοὶ δὴ ἢ τρεῖς εἵληχεν ἀργυρίου πρὸς αἷς καὶ πρότερόν μ' ἐσυκοφάντει. ^[5]

Or39 25 καίτοι πάντας οἶμαι τοῦθ' ὑμᾶς εἰδέναι, τίς ἦν χρηματιστὴς ὁ πατήρ.

Or39 26 ἐγὼ δ' ἐάσω ταῦτα. ἀλλ' εἰ δίκαι' ὁμώμοκεν ἢ μήτηρ ἢ τούτων, ἐπ' αὐτοφώρῳ συκοφάντην ἐπιδεικνύει τοῦτον ταῖς δίκαις ταύταις. εἰ γὰρ οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε γάμῳ γεγαμηκώς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἐτέραν εἶχε γυναῖκα, ἥς ὑμεῖς ἐστέ, καὶ δὴ οἰκίας ὥκει, πῶς ἂν ἀργύριον τοιοῦτος ὦν κατέλιπεν; Οὐκ ἀγνοῶ τοίνυν, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὅτι Βοιωτὸς οὐτοσί δίκαιον μὲν οὐδὲν ἔξει λέγειν, ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ' ἅπερ αἰεὶ λέγει, ὥς ἐπηρεάζεν ὁ πατήρ αὐτῷ πειθόμενος ὑπ' ἐμοῦ, ἀξιοὶ δ' αὐτὸς ὥς δὴ πρεσβύτερος ὦν τοῦνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πρὸς πατρὸς πάππου. ^[5]

Or39 27 πρὸς δὴ ταῦτ' ἀκοῦσαι βέλτιον ὑμᾶς βραχέα. ἐγὼ γὰρ οἶδα τοῦτον, ὅτ' οὐπω συγγενὴς ἦν ἐμοί, ὁρῶν ὥσπερ ἂν ἄλλον τιν' οὕτως, νεώτερον ὄντ' ἐμοῦ καὶ συχνῶ, ὅς' ἐξ ὄψεως, οὐ μὴν ἰσχυρίζομαι τούτῳ (καὶ γὰρ εὖηθες)· ἀλλ' εἴ τις ἔροιτο Βοιωτὸν τουτονί, ὅτ' ἐν Ἱπποθωντίδι φυλῇ ἡξίους χορεύειν, οὐπω τοῦ πατρὸς εἶναι φάσκων τοῦ ἐμοῦ υἱός, τί σαυτὸν ἔχειν δικαίως ἂν θεῖς ὄνομα; εἰ γὰρ Μαντίθειον, οὐκ ἂν διὰ τοῦτο γε φαίης ὅτι πρεσβύτερος εἶ ἐμοῦ. ^[5]

Or39 28 ὅς γὰρ οὐδὲ τῆς φυλῆς τότε σοι προσήκειν ἡγοῦ τῆς ἐμῆς, πῶς ἂν τοῦ γε πάππου τοῦ ἐμοῦ ἡμφεσβήτης; ἔτι δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τὸν μὲν τῶν ἐτῶν χρόνον οὐδεὶς οἶδεν ὑμῶν (ἐγὼ μὲν γὰρ ἐμοὶ πλείονα, οὗτος δ' ἑαυτῷ φήσει), τὸν δὲ τοῦ δικαίου λόγον ἅπαντες ἐπίστασθε.

Or39 29 ἔστι δ' οὗτος τίς; ἀφ' οὗ παῖδας ἐποιήσατο τούτους ὁ πατήρ, ἀπὸ τούτου καὶ νομίζεσθαι. πρότερον τοίνυν ἔμ' εἰς τοὺς δημότας ἐνέγραψε Μαντίθειον, πρὶν εἰσαγαγεῖν τοῦτον εἰς τοὺς φράτερας. ὥστ' οὐ τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμ' ἂν ἐγὼ τοῦνομα τοῦτ' εἰκότως. ^[5]

Or39 30 εἶεν. εἰ δέ τίς σ' ἔροιτο, 'εἰπέ μοι, Βοιωτέ, πόθεν νῦν Ἀκαμαντίδος φυλῆς γέγονας καὶ τῶν δῆμων Θορίκιος καὶ υἱὸς Μαντίου, καὶ τὸ μέρος τῶν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθέντων ἔχεις;' οὐδὲν ἂν ἄλλ' ἔχοις εἰπεῖν, πλην ὅτι κάμῃ ζῶν ἐποιήσατο Μαντίας. τί τεκμήριον, εἴ τίς σ' ἔροιτο, ἢ μαρτύριόν ἐστί σοι τούτου; εἰς τοὺς φράτεράς μ' εἰσήγαγε, φήσεας ἄν. τί οὖν σ' ἐνέγραψεν ὄνομα, εἴ τις ἔροιτο, Βοιωτὸν ἂν εἴποις τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. ^[5]

Or39 31 οὐκοῦν δεινὸν εἰ τῆς μὲν πόλεως καὶ τῶν ὑπ' ἐκείνου καταλειφθέντων διὰ τοῦνομα τοῦτο μέτεστί σοι, τοῦτο δ' ἀξιοῖς ἀφείς ἕτερον μεταθέσθαι σαυτῷ. φέρ', εἴ σ' ὁ πατήρ ἀξιώσειεν ἀναστάς, ἢ μένειν ἐφ' οὗ σ' αὐτὸς ἐποιήσατ' ὀνόματος, ἢ πατέρ' ἄλλον σαυτοῦ φάσκειν εἶναι, ἄρ' οὐκ ἂν μέτρι' ἀξιοῦν δοκοίη; ταῦτα τοίνυν ταῦτ' ἐγὼ σ' ἀξιῶ, ἢ πατρὸς ἄλλου σεαυτὸν παραγράφειν, ἢ τοῦνομ' ἔχειν ὃ 'κεῖνος ἔδωκέ σοι. ^[5]

Or39 32 νῆ Δί', ἀλλ' ὕβρει καὶ ἐπηρεῖα τινὶ τοῦτ' ἐτέθη σοι. ἀλλὰ πολλάκις μὲν, ὅτ' οὐκ ἐποιεῖθ' ὁ πατήρ τούτους, ἔλεγον οὗτοι ὥς οὐδὲν χεῖρους εἰσὶν οἱ τῆς μητρὸς τῆς τούτου συγγενεῖς τῶν τοῦ πατρὸς τοῦ ἐμοῦ. ἔστι δ' ὁ Βοιωτὸς ἀδελφοῦ τῆς τούτου μητρὸς ὄνομα. ἐπειδὴ δ' εἰσάγειν ὁ πατήρ τούτους ἠναγκάζετο, ἐμοῦ προεισηγμένου Μαντιθέου, οὕτω τοῦτον εἰσάγει Βοιωτόν, τὸν ἀδελφὸν δ' αὐτοῦ Πάμφιλον. ἐπεὶ σὺ δεῖξον, ὅστις Ἀθηναίων ταῦτ' ὄνομα τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἔθετο δυοῖν κ' ἂν δείξης, ἐγὼ συγχωρήσω δι' ἐπηρεϊάν σοι τοῦτο τοῦνομα θέσθαι τὸν πατέρα. καίτοι εἴ γε τοιοῦτος ἦσθα, ὥστε ποιήσασθαι μὲν σαυτὸν ἀναγκάσαι, ἐξ ὅτου δ' ἀρέσεις ἐκείνῳ τρόπου μὴ σκοπεῖν, οὐκ ἦσθ' οἷον δεῖ τὸν προσήκοντ' εἶναι περὶ τοὺς γονέας, οὐκ ὦν δ' οὐκ ἐπηρεάζου δικαίως ἄν, ἀλλ' ἀπωλώλεις. ^[10]

- Or39 33 ἢ δεινόν γ' ἂν εἴη, εἰ κατὰ μὲν τῶν ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ νομιζομένων παίδων οἱ περὶ τῶν γονέων ἰσχύσουσιν νόμοι, κατὰ δὲ τῶν αὐτοὺς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι ἄκυροι γενήσονται. Ἀλλ', ὦ χαλεπώτατε Βοιωτέ, μάλιστα μὲν ὧν πράττετε πάντων παῦσαι, εἰ δ' ἄρα μὴ βούλει, ἐκεῖνό γε πρὸς Διὸς πείθου· παῦσαι μὲν σαυτῷ παρέχων πράγματα, παῦσαι δ' ἐμὲ συκοφαντῶν, ἀγάπα δ' ὅτι σοι πόλις, οὐσία, πατήρ γέγονεν. ^[5]
- Or39 34 οὐδεὶς ἀπελαύνει ς' ἀπὸ τούτων, οὐκουν ἔγωγε. ἀλλ' ἂν μὲν, ὥσπερ εἶναι φῆς ἀδελφός, καὶ τὰ ἔργ' ἀδελφοῦ ποιῆς, δόξεις εἶναι συγγενής, ἂν δ' ἐπιβουλεύης, δικάζῃ, φθονῇ, βλασφημῇ, δόξεις εἰς ἀλλότρι' ἐμπεσὼν ὥς οὐ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι.
- Or39 35 ἐπεὶ ἔγωγ' οὐδ' εἰ τὰ μάλισθ' ὁ πατήρ ὄντα ς' ἑαυτοῦ μὴ ἐποιεῖτ' ἀδικῶ. οὐ γὰρ ἐμοὶ προσῆκεν εἰδέναι, τίνες εἰσὶν υἱεῖς ἐκείνου, ἀλλ' ἐκείνῳ δεῖξαι, τίν' ἐμοὶ νομιστέον ἔστ' ἀδελφόν. ὃν μὲν τοίνυν οὐκ ἐποιεῖτό σε χρόνον, οὐδ' ἐγὼ προσήκονθ' ἡγούμην, ἐπειδὴ δ' ἐποιήσατο, κἀγὼ νομίζω. τί τούτου σημεῖον; τῶν πατρῶων ἔχεις τὸ μέρος μετὰ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτήν· ἱερῶν, ὁσίων μετέχεις· ἀπάγει ς' οὐδεὶς ἀπὸ τούτων. τί βούλει; ἂν δὲ φῇ δεινὰ πάσχειν καὶ κλάῃ καὶ ὀδύρηται καὶ κατηγορῇ ἐμοῦ, ἃ μὲν ἂν λέγῃ, μὴ πιστεύετε (οὐ γὰρ δίκαιον μὴ περὶ τούτων ὄντος τοῦ λόγου νυνί), ἐκεῖνο δ' ὑπολαμβάνετε, ὅτι οὐδὲν ἔστ' αὐτῷ ἥττον δίκην λαμβάνειν Βοιωτῷ κληθέντι. ^[10]
- Or39 36 τί οὖν φιλονικεῖς; μηδαμῶς μὴ ἔχ' οὕτω πρὸς ἡμᾶς ἐθελέχθῃ· οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πρὸς σέ, ἐπεὶ καὶ νῦν, ἵνα μηδὲ τοῦτο λάθῃ σε, ὑπὲρ σοῦ λέγω μάλλον, ἀξιῶν μὴ ταῦτόν ἔχειν ὄνομ' ἡμᾶς. εἰ γὰρ μηδὲν ἄλλο, ἀνάγκη τὸν ἀκούσαντ' ἐρέσθαι πότερος, δύ' ἂν ὧσιν Μαντίθεοι Μαντίου. οὐκοῦν, ὃν ἠναγκάσθῃ ποιήσασθαι, σὲ ἂν λέγῃ, ἐρεῖ. τί οὖν ἐπιθυμεῖς τούτων; ἀνάγνωθι δέ μοι λαβὼν δύο ταυτασί μαρτυρίας, ὥς ἐμοὶ Μαντίθεον καὶ τούτῳ Βοιωτὸν ὁ πατήρ ὄνομ' ἔθετο. ΜΑΡΤΥΡΙΑΙ. Λοιπὸν ἡγοῦμαι τοῦθ' ὑμῖν ἐπιδειξαι, ὧς ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ὥς οὐ μόνον εὐορκήσετε, ἂν ἀγὼ λέγω ψηφίσσῃ, ἀλλὰ καὶ ὥς οὗτος [αὐτὸς] αὐτοῦ κατέγνω Βοιωτόν, ἀλλ' οὐ Μαντίθεον ὄνομα δικαίως ἂν ἔχειν. ^[10]
- Or39 37 λαχόντος γὰρ ἐμοῦ τὴν δίκην ταύτην Βοιωτῷ Μαντίου Θορικίῳ, ἐξ ἀρχῆς τ' ἠντεδίκη καὶ ὑπώμνυθ' ὥς ὢν Βοιωτός, καὶ τὸ τελευταῖον, ἐπεὶ οὐκέτ' ἐνῆν αὐτῷ διακρούσασθαι, ἐρήμην ἐάσας καταδαιτῆσαι, σκέψασθε πρὸς θεῶν τί ἐποίησεν· ἀντιλαγχάνει μοι τὴν μὴ οὔσαν Βοιωτὸν αὐτὸν προσαγορεύσας. ^[5]
- Or39 38 καίτοι ἐξ ἀρχῆς τ' ἔδει ἔαν αὐτὸν τελέσασθαι τὴν δίκην κατὰ Βοιωτοῦ, εἴπερ μηδὲν προσῆκεν αὐτῷ τὸν νόματος, ὕστερόν τε μὴ αὐτὸν φαίνεσθαι ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ ἀντιλαγχάνοντα τὴν μὴ οὔσαν. ὃς οὖν αὐτὸς αὐτοῦ κατέγνω δικαίως <ἂν> εἶναι Βοιωτός, τί ὑμᾶς ἀξιώσει τοὺς ὁμωμοκότας ψηφίζεσθαι; ὥς δὲ ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λαβέ μοι τὴν ἀντίληξιν καὶ τὸ ἔγκλημα τουτί. ΑΝΤΙΑΛΗΞΙΣ. ΕΓΚΛΗΜΑ. Εἰ μὲν τοίνυν οὗτος ἔχει δεῖξαι νόμον ὃς ποιεῖ κυρίους εἶναι τοὺς παῖδας τοῦ ἑαυτῶν ὀνόματος, ἃ λέγει νῦν οὗτος ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε. ^[5]
- Or39 39 εἰ δ' ὁ μὲν νόμος, ὃν πάντες ἐπίστασθ' ὁμοίως ἐμοί, τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοῦνομ' ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι βούλωνται καὶ ἀποκηρῦξαι, ἐπέδειξα δ' ἐγὼ τὸν πατέρα, ὃς κύριος ἦν ἐκ τοῦ νόμου, τούτῳ μὲν Βοιωτόν, ἐμοὶ δὲ Μαντίθεον θέμενον, πῶς ὑμῖν ἔστιν ἄλλο τι πλὴν ἀγὼ λέγω ψηφίσασθαι; ἀλλὰ μὴν ὧν γ' ἂν μὴ ὧσι νόμοι, γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὁμωμόκατε, ὥστ' εἰ μηδεὶς ἦν περὶ τούτων κείμενος νόμος, καὶ οὕτω δικαίως πρὸς ἐμοῦ τὴν ψῆφον ἔθεσθε. ^[5]
- Or39 40 τίς γάρ ἐστιν ὑμῶν ὅστις ταῦτόν ὄνομα τοῖς αὐτοῦ παισὶν τέθειται δυοῖν; τίς δ', ὧς μήπω παῖδες εἰσὶ, θήσεται; οὐδεὶς δήπου. ^[5]
- Or39 41 οὐκοῦν ὁ δίκαιον τῇ γνώμῃ τοῖς ὑμετέροις αὐτῶν παισὶν ὑπειλήφατε, τοῦτο καὶ περὶ ἡμῶν εὐσεβὲς γνῶναι. ὥστε καὶ κατὰ τὴν δικαιοτάτην γνώμην καὶ κατὰ τοὺς νόμους καὶ κατὰ τοὺς

ὄρκους καὶ κατὰ τὴν τούτου προσομολογίαν ἐγὼ μὲν μέτρι' ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, δέομαι
καὶ δίκαι' ἀξιῶ, οὗτος δ' οὐ μόνον οὐ μέτρια, ἀλλ' οὐδ' εἰωθότα γίγνεσθαι. ^[5]